

[Elisabeth Arnold]

Forslaget om restanceinddrivelser er sammensat af flere elementer, og i modsætning til den sidste taler synes jeg ikke, at der er påfaldende mange rådne æg i pakken. Jeg synes, det er nogle fornuftige forslag.

Forhøjelsen af grænsen for indregning i det kommende års kildeskat fra 5.000 kr. til 10.000 kr. vil sikkert være en lettelse for mange skatteydere, og den obligatoriske indregning af de første 10.000 kr., hvis man har større skatterestancer eller restskat, er også fornuftig. Det er jo netop sådan, at de restskatter, der skal betales i rateefterbetaling, er vanskeligere at få betalt, fordi det føles voldsomt for den familie, der i 3 måneder skal have store beløb ekstra op af den daglige husholdningspung. Hvis det derimod bliver bredt ud over et helt år, vil det ofte føles betydelig lempeligere, og det er en lettelse både for skatteyderne og i det administrative arbejde, så det kan vi give fuld tilslutning til fra Det Radikale Venstre.

Forhøjelsen af procenttillægget fra 7 eller 8 procent til 10 procent er vi også tilfredse med. Der skal ikke være flere incitamenter end højst nødvendigt til at låne af staten, og vi mener, det er rimeligt at lave en regulær stramning på skattemrådet her.

Så er der den frivillige indbetaling på mere end 25.000 kr., som bliver udskudt i 14 dage. Det forekommer at være en meget beskeden ændring, og jeg vil godt spørge skatteministeren, om udvidelsen af fristen udelukkende skyldes, at man så har sit oplysningskort og derfor formodes at have overblik over sin økonomi, eller andre tekniske årsager. Jeg kan ikke bedømme, om det har den store betydning for særlig mange skatteydere, og jeg vil da godt i tilknytning til det, hr. Jens Thoft sagde, spørge, hvor mange skatteydere der egentlig findes i landet, som benytter denne mulighed for at låne billigt af staten systematisk år efter år. Kan man gå tilbage og se, hvor mange skatteydere det egentlig drejer sig om? Er det et særlig alvorligt problem, som vi skal lægge megen vægt på, eller kan vi sige, at det er ganske få personer, der har fundet den såkaldte fidus?

Indeholdelsespligten for arbejdsgiveren ved særlig indkomstskat synes vi er ganske logisk og naturlig. Han skal i forvejen indeholde indkomstskat fra arbejdstagerne, så det er kun en naturlig forlængelse af gældende praksis.

Og så er der endelig stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte, som bliver A-indkomst i stedet for B-indkomst. Det synes vi er helt i orden; det er et præventivt forslag, som gerne skulle gøre det mindre sandsynligt, at de studerende kom til at sidde med store skatterestancer eller en stor gæld. Man kan indvende imod forslaget, at det vil give de studerende lidt mindre likviditet, men det er i så fald en likviditet, som de egentlig ikke havde ret til. Deres samlede indkomst og samlede skattebyrde skal naturligvis ikke ændres ved dette forslag, så det har også vores tilslutning.

Jeg har dog i forbindelse med SU-forslaget et enkelt spørgsmål angående de administrative organer, som skal opkræve skatten fra de studerende. Er de egentlig dimensioneret til det? Er de vant til det? Hvordan har de studerendes skat tidligere været opkrævet, og vil der blive administrative problemer i forbindelse med overgangen fra B-indkomst til A-indkomst for de studerende?

Endelig vil vi sige om ændringen af bagatelgrænserne, at de efter vor mening stadig ligger meget lavt. Men o.k., det er et skridt i den rigtige retning, så vi vil tilsige lovforslagene en villig og hurtig behandling i Skatteudvalget.

Arne Melchior (CD):

Mit partis ordfører, fru Bente Juncker, har med mindre end en times varsel måttet sende afbud af helbredsmæssige grunde. Mit indlæg vil derfor ikke kunne svinge sig op til den ledige kvalitet, som vi normalt forventer af et CD-indlæg i folketingssalen. Vi har jo endnu ikke fået mulighed for at tage kontormaskineri, herunder telefaxmaskiner, hjem fra folketingsbygningen, og derfor har hendes grundige forberedelse ikke kunnet nå herind i tide.

Men jeg har da den glæde at kunne meddele de to involverede ministre, at CD's gruppe i går har vedtaget at stille sig positivt over for disse forslag og kan tilsige en udvalgsbehandling gående ud på at få disse lovforslag gennemført efter deres hovedsigte. Det ændrer naturligvis ikke, at der under udvalgsarbejdet kan være en del ting af mere teknisk art at se nærmere på, som jeg ikke har haft tilstrækkelig indsigt til at forelægge her.

Jeg har derfor med særlig interesse lyttet til den socialdemokratiske og til SF's ordfører og fandt nogle betænkeligheder deri, som jeg rent principielt kan dele.